

nam sortitur naturam, sed vivere vltimius potest. Ferent autem isti fructum maturius, quàm qui semine prodierunt, quoniam radix, bona pars scilicet operis præcondita iam naturæ habetur, quod illis feminatis prius confici necesse est. Terræ autem aggregatio, & confipatio teporem inducit: quo radix & feruari, & germen mittere celerius queat. Vnde etiam fit, vt si quis per hyemem cucumeris semen in quallis ficum aqua irriget tepida, & modò soli exponat, modò collocet apud ignem, præcoces admodum cucumeres faciat, si tempore congruo ad ipsum cum quallis in terram demitteret. 15 Cur non meridie, sed mane noctûve irrigare consueverunt? Vitam ne solis feruor humorem absumat, an quòd si aqua calida fit, necabit quæ irrigantur. 16 Cur omne odoratum genus tam feminû, quàm stirpium mouere vrinam potest? An quia calidum est, concoctûque facile: cuius fanè generis sunt, quæ vrinam ciere valent. Color nanque interior citò extenuat, nec aliqua corpulentia odor continetur. Nam & ea, quæ minimè odorata sunt vt allia, caloris sui ratione vim mouendi vrinam habent, vel potius colligandi. Semen autem genus omne odoratum, calidum esse proculdubio nouimus: odoris enim natura calore aliquo omnino creatur. At verò quæ malè olent, haudquaquam apta edocotioni sunt. Esse autem non calida solùm, sed etiam concoctû facilia debent, quæ sint prouocatura vrinam, vt scilicet vnâ descendendo humores extenuent.

17 Cur ocycyolus excaulescat, quod femine vetustiori, vt trimo, aut bimo prodierit, quàm quod nouo? An quòd sicut in animantium genere semen id celerius affert quod viger: ita etiam seminum quæ vetusta admodû sunt, vim suam omnem exhalarunt: que recentissima, imbecilliora propterea sunt, quòd excrementum adhuc procreationi minimè conueniens continet: quæ media tempore, hæc humore inutili omni exacto, validissima esse probantur. Celerius igitur semen profundunt. Id autem ipsum non nisi excaulescere est, quippe cum semen ex caule proueniat. 18 Quam ob causam ruta insita in ficu pulcherrima plurimâque proueniat? Inseritur verò inter corticè, limbòque obducto fouetur. An quòd ruta radix fomentum, tepotèmq; desiderat: itaque cinere quoque circumdata iuuatur: ficus autem calida est, quod eius succus omnium acerrimus docet, & fumus, quem multum emitit. Habet igitur calorem, atque humorè talem, qualem etiam cinis. Quam ob rem si ille iuuare possit, ficus porro copiam, ac vigorem eo magis præstabit.

A *περουπαρχειν τῷ ἔργου τῆ φύσιν τὰς ρίζας τοῖς δὲ σπειρομήτοις δεῖν γίνεσθαι τὸ πρῶτον, ὃν ἢ περὶστέξεις ἀλέαν ποιεῖν ὡς σῶζεσθαι, καὶ δεῖσθαι ἐνέειναι βλαστῶν. δι' ὃ καὶ ἐὰν τις χειμῶνος φυτεύσῃ σπέρμα σκίου ἐν ταλαρίστοις, καὶ ἀρθῆται θερμῶ, καὶ εἰς τὸν ἥλιον ἐκφέρῃ, καὶ παρὰ πυρὸς τῆς ἡμέρας σφῶδρα ἴσονται, ἐὰν ὡς ἔχη ἐν τοῖς ταλάροις εἰς τὴν ἰκνουμήλιον ἄσεν εἰς τὴν*
 B *γῆν φυτεύσῃ. εἰ δὲ διὰ τί ἀρθεύουσι ἐώθεν, ἢ νυκτὸς, ἢ δέλης; πότρον ἴνα μὴ ὁ ἥλιος ἀλαλάσῃ; ἢ ὅτι ἐὰν ἢ θερμὸν τὸ ὕδωρ, διαφθείρει τὰ ἀρθόμενα; ἔς δὲ διὰ τί τὰ διωδὴ οὐρητικῶ, καὶ σπέρματα καὶ φυτὰ; ἢ ὅτι θερμὰ καὶ διππεπτα τὰ τοιαῦτα οὐρητικῶτα γὰρ λεπυῖναι ἢ ἐνδοσα θερμότης, καὶ ἢ ὅσμη οὐ σωματόδοτος; ἐπεὶ καὶ τὰ μὴ διωδὴ,*
 C *οἷον σκῶδρα, διὰ τὴν θερμότητα οὐρητικῶ, μᾶλλον μῶντε σωματικῶ θερμῶ ἢ τὰ διωδὴ σπέρματα. διότι ὅλας ἢ ὀδμη, διὰ θερμότητα πῖνα γίνεται; ἀλλὰ τὰ διωδὴ ἀππεπτά ἐστὶ. διὲ δὲ μὴ μόνον ἔστι θερμὰ, ἀλλὰ καὶ διππεπτα, εἰ ἔσται οὐρητικῶ, ὅπως συνηπτόντα λεπυῖναι τὰ ὕδα. ἔς δὲ διὰ τί δεῖσθαι ἐκκαυλεῖ τῆ λαχάνων τὰ ἐκ παλαιότερου σπέρματος, ὅβ πρεσβῶν ἢ διεσῶν, ἢ τὰ ἐκ τῆ πωροσφάτων; ἢ ὅτι ὡς ὅτι τῆ ζωῶν δεῖσθαι σπέρμα φέρει τὸ ἀμείζον, οὐτὼ καὶ τῆ σπέρματων, τὰ μὴ λίαν παλαιὰ, ἐξ ἰκμασαι τὴν δυνάμιν τὰ δὲ ἀδυνέστερα, διὰ τὸ ἐπὶ ἔχεν ἀπειπόμενα μὴ οἰκτεῖν τὰ δὲ μέσα τῶ χροῖο, ἐχμῶτατα, ἀππληλυθότος τῷ ὕδα. δεῖσθαι οὐδὲ σπέρμα φέρει. τὸ δὲ ἐκκαυλεῖν, τῶ δὲ ἐταν, ἐκ γὰρ τῶ καυλῶ τὸ σπέρμα. ἐν δὲ διὰ τὴ*
 E *πήμαν καλέισον καὶ πλείεσον γίνεται, ἐὰν τις ἐκφυτῶσιν εἰς σικκὴν; ἐκφυτῶσεται δὲ πρὸ τὸν φλοῖον, καὶ ἀπειπλάσεται πηλῶ. ἢ ὅτι θερμότητος δέονται αἱ ρίζαι τῶ πήμανος καὶ ἀλέας (δι' ὃ καὶ ἔπερυν ἐὰν τις περὶ βάλανη, ὀνίαν); ἢ δὲ σικκὴ θερμῶ ἐστὶ, διηλοῦ ἢ ἢ ὁ ὅπος, πᾶντων δριμύτατος ὢν, καὶ ὁ πολλὸς κῆπος, ἔχει οὐ τοιαῦτῶν θερμότητα καὶ ἰκμα-*
 F *σαι, οἶαν καὶ ἔπερα, ὡς εἰ ἐκείνῶ ὀνίανος, ἀγαγῶσιν καὶ ἐν τῆ σικκὴ μέλισσαι διδασκῶν,*

quod humore